

Barraca de vinya zona Serra dels Alous 2

Talamanca

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Serrat dels Alous, 08279 Talamanca
Emplaçament	Al km 30,7 de la BV1221 agafem camí a dreta, seguim fins 1er esquerra i el 1er a dreta uns 200m

Coordenades:

Latitud:	41.74436
Longitud:	1.9298
UTM Est (X):	411014
UTM Nord (Y):	4621947

Classificació

Número de fitxa	08277-123
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 005A00029
Autoria de la fitxa	Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa:	dg., 10/06/2007 - 02:00

Descripció

Barraca de planta irregular, doncs s'aprofita una petita bauma per a la seva construcció. En qualsevol cas, l'espai interior és més aviat rectangular. Les parets estan fetes per blocs de pedra de mida irregular unificats bàsicament per pedruscall i en algun tros per argamassa. No hi destaquen blocs treballats a les obertures. L'entrada, situada a ponent, s'obre entre la roca i el parament de la barraca. Presenta unes mides de 127 cm d'alt per 90 cm d'ample. La paret exterior, encarada a migdia, s'inclina lleugerament per acabar tancant amb la roca que també fa de coberta. Té dues petites finestretes (20cm x 20 cm) obertes a llevant i migdia. La llargada interior arriba als 3 metres, mentre que l'amplada presenta 170 cm en un costat i 90 cm a l'altre (porta d'entrada). Pel que fa a l'alçada, l'interior s'aixeca 127 cm mentre que exteriorment, arriba als 165 cm. La coberta la forma la mateixa roca que sobresurt del terreny. Està tapada per vegetació. A l'interior trobem força parts fumades, sobretot en la roca natural del sostre.

Observacions:

Accés complicat, doncs queda al capdamunt de la cinglera. Camí molt ple de pedruscall, troncs cremats i arbusts. Uns tres metres a llevant de la barraca, seguint la mateixa beta de la roca, trobem les restes del que deuria ser una antiga foguera, ubicada dins d'un forat a la roca natural. Hi ha restes de cendres i les parets estan fumades.

Història

En el cas del Bages, la presència de barraques està íntimament relacionada amb el conreu de la vinya. Tot i que actualment la vinya ha quedat reduïda a unes àrees molt concretes. Hi ha estudis que ens parlen de la importància de la vinya en aquesta zona durant l'època romana i medieval. La continuïtat d'aquest conreu i la seva importància queden palesos pels nombrosos testimonis que encara queden presents. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, més en el pla que en els altiplans, fins arribarà fins al s. XIX. Superada la crisi de la fil·loxera, el conreu de la vinya recuperarà el nivell productiu anterior a la crisi fins a principis del segle XX, quan el reclam de noves inversions en el camp vitícola comportà l'abandonament de terres per part d'un gran nombre de petits pagesos. El conreu de la vinya requeria una contínua presència del pagès al vinyar, fet que comportava la necessitat de disposar d'un lloc proper on aixoplugar-se o guardar les eines, més si tenim en compte que sovint hi havia una distància considerable entre la peça de conreu i la residència del pagès. La majoria de barraques tenen les parets interiors completament fumades, la qual cosa sosté la idea que servien com a aixopluc davant dels possibles canvis climàtics. Les magnífiques condicions tèrmiques que ofereixen l'interior de les barraques devien ésser una bona compensació dels rigors del sol estival, i també un lloc segur on esperar a recer el final d'un temporal. A part d'aquestes utilitzacions més genèriques, hi havia tot un seguit de funcionalitats més específiques que no es poden deixar de banda. El pagès, adaptava les construccions de pedra seca a les seves necessitats, les quals podien variar molt segons l'època, el lloc o el conreu. Als municipis bagencs del Pont de Vilomara, Talamanca i Mura, les barraques s'adossaven a les tines que hi havia a prop dels camps. A més de refugi servia per a protegir l'accés a la tina per la part inferior. Les barraques bagenques presenten uns trets molt uniformes. El material bàsic és la pedra utilitzada gairebé sense treballar. Només en els llocs més destacats de la construcció, com les cantoneres, llinda o obertures es retallen les arestes dels blocs. Les barraques bagenques destaquen sobretot per la seva simplicitat. Són de dimensions reduïdes si les comparem amb les construccions més meridionals o baleàriques. La planta és quadrada o circular i d'un sol habitacle. SOLER (1994:22)

Bibliografia

SOLER i BONET, Josep (1994). Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

